

det var i det 51de Møde ved Forhandlingen om Loven af 8de Marts 1856 om Borger- og Almueskolevæsenet. Denne Lov var først blev forelagt i Folkethinget, og ved tredje Behandling af Sagen kom der, om jeg saa maa sige, ligesom falvende ned fra Etherne et Forslag fra 15 Medlemmer om at tilføie denne Bevillingsparagraph. Dette Forslag blev ikke Gjenstand for nogenformhelst Discussion; der blev hverken fra nogen af de 15 Medlemmers Side eller fra nogetformhelst andet Medlem ytret et eneste Ord om dette vigtige Principspørgsmaal; kun yttrede den daværende Cultusminister i to Ord, at han ikke fandt Grund til at modsætte sig Forslaget. Samtidig med, at denne Lov om Borger- og Almueskolevæsenet var til Forhandling i Folkethinget, var der til Forhandling to andre Love, som først havde været forelagte i Landstinget, nemlig Loven af 8de Marts 1856 om Amtsforvalternes Contoirholdsgodtgjørelse og Loven af samme Dato om Amtmændenes Contoirholdsgodtgjørelse. Disse to Lovforslag havde, som sagt, først været til Forhandling i Landstinget, og de kom til endelig Behandling i det andet Thing ni Dage, efterat Loven om Borger- og Almueskolevæsenet havde været til endelig Behandling i Folkethinget. Imidlertid blev der ikke fra nogen Side reist Forslag om at tilføie nogen Bevillingsparagraph, og de bleve vedtagne af Folkethinget uden nogen Tilføielse. Nu vil man vistnok indrømme, at efter disse Præcedenser stod Sagen temmelig dunkelt; det var meget vanskeligt at see nogen Tanke i denne forskellige Behandling; Paragraphen var føiet til Loven om Borger- og Almueskolevæsenet, der først havde været behandlet i Folkethinget, men der var ikke fundet nogen Anledning til at lade den komme tilføiede i de to Love af en mere finansiell Charakter, nemlig Lovene om Amtsforvalternes og Amtmændenes Contoirholdsgodtgjørelse, naaget disse først havde været

til Forhandling i Landstinget. Det var først i 8de Samling, at den nye Opfattelse traadte frem med nogen mere Conseqvents. I 8de Samling blev der alt i 8de Møde ved Behandlingen af Loven af 21de Januar 1857 om Redningsvæsenet af to af Folkethingets meest ansæte Medlemmer stillet Forslag om Tilføielse af denne Bevillingsparagraph; det var nemlig den daværende Formand for Finantsudvalget og den daværende Ordfører for samme Udvalg, der stillede Forslag herom. Men heller ikke her foresaldt nogen Discussion; den daværende Ordfører for Finantsudvalget yttrede kun med to Ord, at Grunden, hvorfor Forslaget var stillet, var, fordi man vilde afhjælpe en formel Mangel ved Loven. Derpaa yttrede den daværende Indenrigsminister, som tidligere havde været Ordfører for Grundlovsudvalget paa den grundlovgivende Rigsforsamling, at han ikke vilde sætte sig imod denne Bevillingsparagraph, som han dog ikke anerkjendte for nødvendig. I 8de, 9de og 10de Samling forekom der nu en heel Mængde Love, hvor man i Folkethinget uden Discussion tilføiede Bevillingsparagraphen, men Folkethinget var ingenlunde consequent i saa Henseende; det tilføiede ikke Paragraphen ved alle Love, som havde en finansiell Charakter. Jeg skal som Exempel anføre, at i 10de Samling vedtoges Loven af 22de November 1858 om en extraordinair Pension til Rector Knud Nielsen, Loven af samme Dato om en extraordinair Pension til Rector Rosenbahl og Loven af 30te December om extraordinair Pension til Justitsraad Berthelsen. Til disse Love blev der ikke tilføiet nogen Bevillingsparagraph. Jeg bør ikke paatage mig at indsejaae for, at jeg ikke har overseet nogle Love, thi det har ikke været mig muligt at lese alle Folkethingets Forhandlinger igjennem i de saa Dage, der have været mig levnede dertil. Nu komme vi til den 11te Samling, det var den i forrige Aar.